Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

ESIMENE NÕUKOGU DIREKTIIV,

24. juuli 1973,

otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta

(73/239/EMÜ)

(EÜT L 228 , 16.8.1973, lk 3)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu direktiiv, 76/580/EMÜ 29. juuni 1976,	L 189	13	13.7.1976
►**M2**	Nõukogu direktiiv, 84/641/EMÜ 10. detsember 1984,	L 339	21	27.12.1984
►**M3**	Nõukogu direktiiv, 87/343/EMÜ 22. juuni 1987,	L 185	72	4.7.1987
►**M4**	Nõukogu direktiiv, 87/344/EMÜ 22. juuni 1987,	L 185	77	4.7.1987
►**M5**	Teine Nõukogu direktiiv, 88/357/EMÜ 22. juuni 1988,	L 172	1	4.7.1988
►**M6**	Nõukogu direktiiv, 90/618/EMÜ 8. november 1990,	L 330	44	29.11.1990
►**M7**	Nõukogu direktiiv 92/49/EMÜ, 18. juuni 1992,	L 228	1	11.8.1992
►**M8**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/26/EÜ, 29. juuni 1995,	L 168	7	18.7.1995
►**M9**	Euroopa Parlamendi Ja Nõukogu direktiiv 2000/26/EÜ, 16. mai 2000,	L 181	65	20.7.2000
►**M10**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/13/EÜ, 5. märts 2002,	L 77	17	20.3.2002
►**M11**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ, 16. detsember 2002,	L 35	1	11.2.2003
►**M12**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ, 9. märts 2005,	L 79	9	24.3.2005
►**M13**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ, 16. november 2005,	L 323	1	9.12.2005

Muudetud:

►**A1**	Kreeka ühinemisakt	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Hispaania ja Portugali ühinemisakt	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakt	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003

Käesolev konsolideeritud versioon sisaldab viiteid Euroopa arveldusühikule ja/või eküüle, mida alates 1. jaanuarist 1999 peaks käsitlema viitena eurole – nõukogu määrus (EMÜ) nr 3308/80 (EÜT L 345, 20.12.1980, lk 1) ja nõukogu määrus (EMÜ) nr 1103/97 (EÜT L 162, 19.6.1997, lk 1).

▼B

ESIMENE NÕUKOGU DIREKTIIV,

24. juuli 1973,

otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta

(73/239/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 57 lõiget 2,

võttes arvesse asutamispiirangute kaotamise üldprogrammi, ([1]) eriti selle IV C jaotist,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

vastavalt üldprogrammile sõltub esinduste ja filiaalide asutamise piirangute kõrvaldamine otsekindlustustegevuse puhul sellise tegevuse alustamise ja jätkamise tingimuste kooskõlastamisest; esmajärjekorras peaks selline kooskõlastamine toimuma otsekindlustuse puhul, v. a elukindlustuse osas;

kindlustustegevuse alustamise ja jätkamise hõlbustamiseks on oluline kõrvaldada teatavad lahknevused olemasolevate siseriiklike järelevalvealaste õigusaktide vahel; selle eesmärgi saavutamiseks ja samal ajal kõigis liikmesriikides kindlustatutele ja kolmandatele isikutele piisava kaitse tagamiseks on soovitav kooskõlastada eelkõige need sätted, mis käsitlevad kindlustusseltsidelt nõutavaid finantsgarantiisid;

riskide liigitamine eri kindlustusliikidesse on vajalik eriti kohustuslikku tegevusluba vajavate tegevuste ja kõnealusele kindlustusliigile kinnitatud minimaalse garantiifondi summa kindlaksmääramiseks;

soovitav on käesoleva direktiivi rakendusalast välja jätta vastastikused kindlustusseltsid, mis oma õigusliku seisundi tõttu vastavad tagatiste ja finantsgarantiidega seotud asjakohastele nõuetele; lisaks on soovitav välja jätta teatavad asutused mitmes liikmesriigis, mille tegevus hõlmab ainult väga piiratud sektorit ja piirdub vastavalt seadusele konkreetse territooriumi või konkreetsete isikutega;

mitmesugused õigusaktid sisaldavad erinevaid eeskirju samaaegse ravikindlustuse, krediidi- ja garantiikindlustuse ning kohtukulude kindlustusega tegelemise kohta kas siis omavahel või koos muude kindlustusliikidega; selle lahknevuse säilimine pärast asutamisõiguse piirangute kaotamist muude kui elukindlustusseltside puhul tähendaks asutamistakistuse püsimist; see probleem tuleb lahendada suhteliselt lühikese aja jooksul toimuva kooskõlastamisega;

järelevalvet on igas liikmesriigis vaja laiendada kõigile kindlustusliikidele, mille suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi; selline järelevalve on võimalik ainult juhul, kui nende kindlustusliikidega tegelevatelt kindlustusseltsidelt nõutakse ametlikku tegevusluba; seetõttu on vaja määratleda sellise loa andmise või kehtetuks tunnistamise tingimused; sätestada tuleks õigus pöörduda kohtusse tegevusloa andmisest keeldumise või selle kehtetuks tunnistamise korral;

veokindlustusliikidena tuntud kindlustusliikidele lisa punkti A numbrite 4, 5, 6, 7 ja 12 all ning krediidikindlustusliikidele lisa punkti A numbrite 14 ja 15 all tuleb luua paindlikumad eeskirjad, pidades silmas kaupu ja krediiti mõjutavate tingimuste pidevat kõikumist;

([1]) EÜT 2, 15.1.1962, lk 36/62.
([2]) EÜT C 27, 28.3.1968, lk 15.
([3]) EÜT 158, 18.7.1967, lk 1.

▼B

ühtse kindlustustehniliste eraldiste arvutamise meetodi leidmise võimalusi uuritakse praegu ühenduse tasandil; seetõttu oleks soovitav jätta kooskõlastuse saavutamine selles küsimuses, nagu ka investeeringuliikide määramise ja varade hindamise küsimus, hilisematesse direktiividesse;

kindlustusseltsidel peab lisaks kindlustustehnilisele eraldisele, mille summast piisab nende lepinguliste kohustuste täitmiseks, olema kaitseks kindlustustegevuse kõikumiste vastu lisavaru, mida nimetatakse solventsusmarginaaliks ja mis koosneb vabadest varadest; tagamaks, et sellistel eesmärkidel kehtestatud nõuded on määratud objektiivsete kriteeriumide põhjal, mis asetab ühesuurused kindlustusseltsid võrdsesse konkurentsiolukorda, on soovitav sätestada, et see marginaal on seotud kindlustusseltsi üldise tegevusmahuga ja on määratud kahe tagatisindeksi alusel, millest üks põhineb kindlustusmaksetel ja teine nõuetel;

soovitav on nõuda minimaalset garantiifondi, mis on seotud kindlustusseltsi kindlustusliikidega seotud riski suurusega, tagamaks, et kindlustusseltsil on asutamise ajal piisavad varud ja et edasise tegevus käigus ei lange solventsusmarginaal mingil juhul minimaaltagatisest allapoole;

on vaja ette näha juhud, kui kindlustusseltsi finantsolukord muutub niisuguseks, et tal on raske täita oma lepingulisi kohustusi;

ühenduses otsekindlustustegevuse alustamist ja otsekindlustustegevuse jätkamist käsitlevaid kooskõlastatud eeskirju tuleks põhimõtteliselt kohaldada kõigi turule tulevate kindlustusseltside suhtes ja seega ka nende esinduste ja filiaalide suhtes, kelle peakontor asub väljaspool ühendust; seetõttu on siiski soovitav koostada nende esinduste ja filiaalide järelevalveks eraldi sätted, pidades silmas, et neid omavate kindlustusseltside vara asub väljaspool ühendust;

soovitav on lubada nende eritingimuste leevendamist, järgides põhimõtet, et selliseid esindusi ja filiaale ei kohelda soodsamalt kui ühenduses asuvaid kindlustusseltse;

vajalikud on teatavad üleminekumeetmed, et võimaldada eelkõige juba olemasolevatel väikestel ja keskmise suurusega kindlustusseltsidel kohaneda nõuetega, mille liikmesriigid peavad käesolevat direktiivi järgides kehtestama vastavalt asutamislepingu artiklile 53;

tähtis on tagada kooskõlastatud eeskirjade ühtne kohaldamine ja sätestada sel eesmärgil kõnealuses valdkonnas tihe koostöö komisjoni ja liikmesriikide vahel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS — Üldsätted

▼M2

Artikkel 1

1. Käesolev direktiiv käsitleb liikmesriigi territooriumil asutatud või asutada soovivate kindlustusseltside sõltumatu otsekindlustustegevuse alustamist ja jätkamist, kaasa arvatud lõikes 2 nimetatud abi osutamine.

2. Abistamine on abi, mida antakse isikutele, kellel tekivad raskused reisimise, kodust eemalviibimise või alalisest elukohast eemalviibimise ajal. See seisneb kohustuses teha abi abilepingu kasutajale kindlustuspreemia ettemakse eest viivitamata kättesaadavaks, kui see isik on lepingus sätestatud juhtudel ja tingimustel ootamatu juhtumi tõttu raskustesse sattunud.

Abi võib seisneda rahalise või mitterahalise hüvitise andmises. Mitterahalise hüvitise andmine võib samuti toimuda seda andva isiku personali või varustuse abil.

Abistamine ei hõlma teenindustöid, tehnilist hooldust, müügijärgseid teenuseid või abile viitamist või selle vahendamist.

▼M2

3. Käesolevas artiklis nimetatud toimingud on liikide kaupa esitatud lisas.

▼B

Artikkel 2

Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

1. järgmiste kindlustusliikide suhtes:

   a) elukindlustus, see tähendab kindlustusharu, mis hõlmab eelkõige puhast üleelamiskindlustust, kindlustust surmajuhtumiks, kindlustust üleelamistähtajaks või surmajuhtumiks, elukindlustust kindlustusmaksete tagastamisega, tontiine, abiellumiskindlustust ja sünnikindlustust;

   b) pensionikindlustus;

   c) elukindlustusseltside pakutav lisakindlustus, see hõlmab eelkõige kindlustust tervisekahjustuste, sealhulgas töövõimetuse vastu, kindlustust surmaga lõppeva õnnetusjuhtumi vastu ja kindlustust invaliidsusega lõppeva õnnetusjuhtumi või haiguse vastu, kui neid eri kindlustusliikide lepinguid sõlmitakse lisaks elukindlustusele;

   d) kindlustus, mis moodustab osa kohustuslikust sotsiaalkindlustussüsteemist;

   e) Iirimaal ja Ühendkuningriigis kasutatav kindlustusliik, mida nimetatakse *permanent health insurance not subject to cancellation* (katkestamisõiguseta pikaajaline tervisekindlustus);

2. järgmiste toimingute suhtes:

   a) kapitaliseerimistegevus, mis on määratletud iga liikmesriigi seaduses;

   b) selliste vastastikuste abistamis- ja toetuskassade tegevus, mille hüvitised muutuvad vastavalt olemasolevatele varadele ja mille liikmete sissemakse on määratud ühtsel alusel;

   c) selliste organisatsioonide tegevus, kes pole juriidilised isikud ja kelle eesmärk on anda oma liikmetele vastastikust kaitset ilma maksete tegemise või kindlustustehnilise eraldise moodustamiseta;

▼M3

   d) ekspordikrediiditoimingud riigi arvel või garantiiga või juhtudel, kui riik on kindlustaja, kuni edasise kooskõlastamiseni;

▼M2

3. abistamine, kus vastutus on piiratud järgmiste toimingutega, mida osutatakse maanteesõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, mis tavaliselt juhtub kindlustust pakkuva kindlustusseltsi liikmesriigi territooriumil:

   — kohapealne rikketeenistus, milleks kindlustust pakkuv kindlustusselts enamikus olukordades kasutab oma personali ja sisseseadet,

   — sõiduki toimetamine lähimasse või sobivaimasse paika, kus saab teha remonti, ning juhi ja reisijate saatmine, tavaliselt sama abivahendiga, lähimasse paika, kust nad saavad oma reisi jätkata muul viisil,

   — sõiduki toimetamine, võimaluse korral koos juhi ja reisijatega, nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti samas liikmesriigis, kui kindlustust pakkuva kindlustusseltsi liikmesriik seda ette näeb,

kui selliste toimingutega ei tegele kindlustusselts, kelle suhtes kehtib käesolev direktiiv.

Kahes esimeses taandes nimetatud juhtudel tingimus, et õnnetus või rike peab olema juhtunud kindlustust pakkuva kindlustusseltsi liikmesriigi territooriumil:

▼M2

a) ei kuulu kohaldamisele juhul, kui kindlustusselts on organ, mille liige hüvitise saaja on, ja rikketeenistust või sõiduki toimetamist teostab üksnes liikmekaardi esitamisel täiendava lisatasu maksmiseta kõnealuse riigi samasugune organ vastastikusel kokkuleppel;

b) ei välista seda, et abi võib anda Iirimaal ja Ühendkuningriigis tegutsev ühine organ.

Kolmandas taandes nimetatud tingimustel, kui õnnetus või rike on juhtunud Iirimaa territooriumil või Ühendkuningriigi puhul Põhja-Iirimaa territooriumil, võib sõiduki, võimaluse korral koos juhi ja reisijatega, toimetada nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti mõlemas riigis.

Käesolev direktiiv ei käsitle samuti abitoiminguid, mida teeb Luksemburgi Suurhertsogiriigi autoklubi maanteesõiduki õnnetuse või rikke korral, mis seisnevad väljaspool Luksemburgi Suurhertsogiriigi territooriumi õnnetuse või rikke läbiteinud sõiduki toimetamises, võimaluse korralkoos juhi ja reisijatega, nende koju.

Kindlustusseltsid, kelle suhtes kehtib käesolev direktiiv, võivad käesolevas punktis nimetatud toimingutega tegeleda ainult juhul, kui nad on saanud tegevusloa lisa punkti A liigi 18 jaoks, piiramata nimetatud lisa punkti C kohaldamist. Sel juhul kohaldatakse kõnealuste toimingute suhtes käesolevat direktiivi.

▼B

Artikkel 3

▼M10

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata vastastikuste kindlustusseltside suhtes, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) põhikiri peab sisaldama sätteid täiendavate sissemaksete sissenõudmise või hüvitiste vähendamise kohta;

b) nende tegevus ei hõlma vastutusriske, kui need ei moodusta lisariske lisa punkti C tähenduses, või krediidi- ja garantiiriske;

c) käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevuse sissemaksetest saadav aastakasum ei tohi ületada 5 miljonit eurot ja

d) vähemalt pool käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevuse sissemaksetest saadavast tulust peab tulema isikutelt, kes on vastastikuse kindlustusseltsi liikmed.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata kindlustusseltside suhtes, mis vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

— kindlustusselts ei tegele ühegi käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva tegevusega, välja arvatud lisa punkti A liigis 18 kirjeldatud tegevus,

— see tegevus toimub eranditult kohalikul alusel ja seisneb ainult mitterahaliste hüvitiste andmises ja

— raskustesse sattuvate inimeste abistamisega kogutud aastakasum kokku ei ületa 200 000 eurot.

Käesoleva artikli sätted ei takista siiski vastastikusel kindlustusseltsil taotleda litsentsi või säilitada seda käesoleva direktiivi kohaselt.

▼B

2. Lisaks ei kohaldata käesolevat direktiivi vastastikuste kindlustusseltside suhtes, kes on sõlminud muude samalaadsete seltsidega kokkuleppe, mis näeb ette nende antud kindlustuspoliiside täieliku edasikindlustuse või mille kohaselt edasikindlustusandja täidab sellistest poliisidest tulenevaid kohustusi edasikindlustusvõtja asemel.

Sellisel juhul kehtivad käesoleva direktiivi eeskirjad edasikindlustusandja kohta.

Artikkel 4

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste asutuste suhtes, kui nende pädevust käsitlevaid põhikirju või seadusi ei muudeta:

a) *Saksamaaljärgmised avalik-õiguslikud monopoolsed asutused (Monopolanstalten):*

▼B

1) Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe,
2) Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, Munich,
3) Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, Munich,
4) Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick,
5) Hamburger Feuerkasse, Hamburg,
6) Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt,
7) Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel,
8) Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen,
9) Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold,
10) Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden,
11) Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg,
12) Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich,
13) Feuersozietät Berlin, Berlin,
14) Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Territoriaalset pädevust ei loeta muudetuks selliste asutuste ühinemise korral, mille mõjul uue asutuse kasuks säilitatakse ühinenud asutuste ühine tegevusala, samuti ei loeta muudetuks õiguspädevust kindlustusliikide puhul, kui üks neist asutustest võtab samal territooriumil üle teise sellise asutuse ühe või mitu kindlustusliiki.

Järgmised avaliku sektori osalusega asutused:

1) Postbeamtenkrankenkasse,
2) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

b) *Prantsusmaaljärgmised asutused:*

1) Caisse départementale des incendiés des Ardennes,
2) Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or,
3) Caisse départementale des incendiés de la Marne,
4) Caisse départementale des incendiés de la Meuse,
5) Caisse départementale des incendiés de la Somme,
6) Caisse départementale grêle du Gers,
7) Caisse départementale grêle de l'Hérault;

c) *Iirimaal*

Voluntary Health Insurance Board;

d) *Itaalias*

Il-Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);

e) *Ühendkuningriigis*

The Crown Agents;

▼M2

f) *Taanis*

Falcks Redningskorps A/S, København;

▼A2

g) *Hispaanias*

Järgmised asutused:

1. Comisaría de Seguro Obligatorio de Viajeros,
2. Consorcio de Compensación de Seguros,
3. Fondo Nacional de Garantía de Riesgos de la Circulación.

▼B

Artikkel 5

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

▼M1

a) *arvestusühik* – komisjoni otsusega 3289/75/ESTÜ ([1]) määratletud Euroopa arvestusühik (EAÜ). Kui käesolevas direktiivis nimetatakse arvestusühikut, võetakse konverteerimisväärtuseks omavääringus alates iga aasta 31. detsembrist väärtus eelmise oktoobrikuu viimasel päeval, mille kohta EAÜ konverteerimisväärtused on kõigis ühenduse vääringutes kättesaadavad;

▼B

b) *vastavuses olevad varad* – konkreetses vääringus väljendatud lepingulised kohustused, mis esitatakse samas vääringus väljendatud või realiseeritavate varade abil;

c) *varade asukoht* – varade, nii vallas- kui kinnisvara olemasolu liikmesriigis, mida ei tule tõlgendada sisaldavana nõuet, et vallasvara oleks hoiustatud või et kinnisvara kohta kehtiksid piiravad meetmed, nagu hüpoteekide registreerimine. Vara, mis on esitatud nõuetena võlgnike vastu, loetakse asuvat liikmesriigis, kus nõuded saab sisse nõuda;

▼M5

d) *suured riskid:*

i) lisa punktis A liikidesse 4, 5, 6, 7, 11 ja 12 kuuluvad riskid;

ii) lisa punkti A liikidesse 14 ja 15 kuuluvad riskid, kui kindlustusvõtja on kutsealaselt hõivatud tootmis- või tulundustegevusega või ühega vabadest kutsetest ja riskid seostuvad sellise tegevusega;

iii) ►**M6** lisa punkti A liikidesse 3, 8, 9, 10, 13 ja 16 kuuluvad riskid ◄, niivõrd kui kindlustusvõtja ületab kolmest järgmisest kriteeriumist vähemalt kahe piirid:

esimene etapp: kuni 31. detsembrini 1992:

— bilansimaht: 12,4 miljonit eküüd,

— netokäive: 24 miljonit eküüd,

— keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul: 500;

teine etapp: alates 1. jaanuarist 1993:

— bilansimaht: 6,2 miljonit eküüd,

— netokäive: 12,8 miljonit eküüd,

— keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul: 250.

Kui kindlustusvõtja kuulub kontserni, mille kohta koostatakse konsolideeritud aruanne direktiivi 83/349/EMÜ ([2]) tähenduses, kohaldatakse kõnealuseid kriteeriume konsolideeritud aruande alusel.

Iga liikmesriik võib alapunktis iii nimetatud liiki lisada riskid, mille kindlustavad kutseliidud, ühiskindlustusseltsid või ajutised rühmitused.

([1]) EÜT L 327, 19.12.1975, lk 4.
([2]) EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

▼B

II JAOTIS — Nende kindlustusseltside suhtes kohaldatavad eeskirjad, kelle peakontor asub ühenduses

A jagu. Kindlustustegevuse alustamise tingimused

▼M7

Artikkel 6

Otsekindlustustegevuse alustamiseks on vaja eelnevat ametlikku tegevusluba.

Sellist tegevusluba peavad päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt taotlema:

a) kõik kindlustusseltsid, kes asutavad selle riigi territooriumil oma peakontori;

b) kõik kindlustusseltsid, kes pärast esimeses punktis nimetatud loa saamist laiendavad oma tegevust kogu kindlustusliigile või muudele liikidele.

Artikkel 7

1. Tegevusluba kehtib kogu ühenduses. See võimaldab kindlustusseltsil seal tegutseda kas asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

2. Tegevusluba antakse konkreetse kindlustusliigi kohta. See hõlmab kogu liiki, kui taotleja ei soovi kindlustada ainult osa sellise liigiga hõlmatud riskidest, mis on loetletud lisa punktis A.

Sellest olenemata:

a) võivad liikmesriigid anda loa lisa punktis B loetletud liikide rühmadele, lisades neile seal täpsustatud sobivad nimetused;

b) ühe liigi või liikide rühma kohta antud tegevusluba kehtib ka muu liigiga hõlmatud lisariskide katmise eesmärgil, kui on täidetud lisa punktis C kehtestatud tingimused.

Artikkel 8

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga tegevusluba taotlev kindlustusselts peab:

a) tegutsema ühes järgmises vormis:

— Belgia Kuningriigis: ”société anonyme / naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions / commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d'assurance mutuelle / onderlinge verzekeringsvereniging”, ”société coopérative / coöperatieve vennootschap”;

— Taani Kuningriigis: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”;

— Saksamaa Liitvabariigis: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

— Prantsuse Vabariigis: ”société anonyme”, ”société d'assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural” ja ”mutuelles régies par le code de la mutualité”;

— Iirimaal: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,

— Itaalia Vabariigis: ”società per azioni”, ”società cooperativa”, ”mutua di assicurazione”,

— Luksemburgi Suurhertsogiriigis: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d'assurances mutuelles”, ”société coopérative”;

▼M7

— Madalmaade Kuningriigis: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”;

— Ühendkuningriigis: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ”societies registered under the Friendly Societies Acts”, ”the association of underwriters known as Lloyd's”;

— Kreeka Vabariigis: ”ανώνυμη εταιρία”, ”αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;

— Hispaania Kuningriigis: ”sociedad anónima”, ”sociedad mutua”, ”sociedad cooperativa”;

— Portugali Vabariigis: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”;

▼A3

— Austria Vabariigis: Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit;

— Soome Vabariigis: keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag, vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag, vakuutusyhdistys/försäkringsförening;

— Rootsi Kuningriigis: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidiga försäkringsbolag”, ”understödsföreningar”;

▼A4

— Tšehhi Vabariigis: ”akciová společnost”, ”družstvo”;

— Eesti Vabariigis: ”aktsiaselts”;

— Küprose Vabariigis: ”Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”;

— Läti Vabariigis: ”apdrošināšanas akciju sabiedrība”, ”savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;

— Leedu Vabariigis: ”akcinės bendrovės”, ”uždarosios akcinės bendrovės”;

— Ungari Vabariigis: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”biztosító egyesület”, ”külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;

— Malta Vabariigis: ”kumpanija pubblika”, ”kumpanija privata”, ”fergħa”, ”Korp ta' l-Assikurazzjoni Rikonnoxxut”;

— Poola Vabariigis: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

— Sloveenia Vabariigis: ”delniška družba”, ”družba za vzajemno zavarovanje”;

— Slovaki Vabariigis: ”akciová spoločnost'”.

▼M7

Kindlustusselts võib samuti tegutseda Euroopa äriühingu (SE) vormis, kui see on kehtestatud.

Lisaks võivad liikmesriigid vajaduse korral asutada avalikõiguslikke kindlustusseltse, kui nende eesmärk on tegelda kindlustustegevusega võrdväärsetel tingimustel eraõiguslike kindlustusseltsidega;

b) piirama oma eesmärgid kindlustustegevuse ja sellest otseselt tulenevate toimingutega, välistades kogu muu kaubandustegevuse,

c) esitama vastavalt artiklile 9 tegevuskava;

d) omama artikli 17 lõikes 2 ettenähtud minimaalset garantiifondi;

e) olema tegelikult juhitud laitmatu reputatsiooniga isikute poolt, kellel on vastav kutsekvalifikatsioon või kogemused;

▼M9

f) edastab igas liikmesriigis peale liikmesriigi, kus taotletakse tegevusluba, määratud nõuete lahendamise eest vastutava esindaja nime ja aadressi, kui kindlustatavad riskid kuuluvad lisa punkti A liiki 10, välja arvatud vedaja vastutus.

▼M8

Kui rahaasutuse ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on püsivad sidemed, annavad pädevad ametiasutused tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud sidemed ei takista tõhusat järelevalvet.

Samuti keelduvad pädevad ametiasutused tegevusloa andmisest, kui mitteliikmesriigi õigus- või haldusnormid, millest üks või enam rahaasutusega püsivates sidemetes olevat füüsilist või juriidilist isikut juhinduvad, või nimetatud õigusaktide rakendamisega seotud raskused takistavad tõhusat järelevalvet.

Pädevad ametiasutused nõuavad rahaasutustelt vajalikku informatsiooni, et pidevalt jälgida, kas käesolevas lõikes toodud tingimused on täidetud.

1a. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusseltside peakorterid oleksid samas liikmesriigis, kus on nende registrisse kantud asukoht.

▼M7

2. Kindlustusseltsilt, kes taotleb luba laiendada oma tegevust muude kindlustusliikidega või laiendada ainult ühte liiki kuuluvaid mõningaid riske hõlmavat tegevusluba, nõutakse tegevuskava esitamist vastavalt artiklile 9.

Lisaks tuleb tal tõendada, et tal on artiklis 16 ettenähtud solventsusmarginaal ja juhul, kui artikli 17 lõikes 2 nõutakse selliste muude kindlustusliikide puhul varasemast suuremat minimaalset garantiifondi, selline miinimum.

3. Käesolevas direktiivis ei takista miski liikmesriikidel säilitada kehtivaid või kehtestada õigusnorme, mis nõuavad asutamislepingu ja põhikirja heakskiitmist ning kõigi muude harilikuks järelevalve tegevuseks vajalike dokumentide esitamist.

Liikmesriigid ei või võtta vastu sätteid, mis nõuavad kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide ning vormide ja muude selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitu või süstemaatilist esitamist, mida kindlustusselts kavatseb kasutada suhetes kindlustusvõtjatega.

Liikmesriigid ei või säilitada või kehtestada kindlustusmaksemäärade kavandatava tõstmise etteteatamist või eelnevat heakskiitmist, välja arvatud üldise hinnakontrolli süsteemide osana.

Käesolevas direktiivis ei takista miski liikmesriikidel kehtestada lisa punkti A liigi 18 jaoks tegevusluba taotlevate või loa saanud kindlustusseltsidele personali ja sisseseade otseste või kaudsete varude kontrolli, kaasa arvatud meditsiinipersonali kvalifikatsioon ja sisseseade kvaliteet, mis on selliste kindlustusseltside käsutuses sellest kindlustusliigist tulenevate kohustuste täitmiseks.

4. Nimetatud sätted ei tohi sisaldada nõuet, et tegevusloataotluse läbivaatamisel tuleb arvestada turu majandusnõudeid.

Artikkel 9

Artikli 8 lõike 1 punktis c nimetatud tegevuskava sisaldab järgmisi üksikasju või tõendeid:

a) nende riskide laad, mida kindlustusselts kavatseb kindlustada;

b) edasikindlustuse juhtpõhimõtted;

c) minimaalse garantiifondi moodustavad vahendid;

d) haldusteenuste ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud; nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid ja juhul, kui kindlustatavad riskid kuuluvad lisa punkti A liiki 18, kindlustusseltsi käsutuses olevad vahendid lubatud abi andmiseks,

ja lisaks esimese kolme majandusaasta kohta:

e) hinnangud halduskulude kohta, välja arvatud asutamiskulud, eelkõige jooksvad üldkulud ja komisjonitasud;

f) kindlustusmaksete või sissemaksete ja nõuete hinnangud;

g) bilansiprognoos;

▼M7

h) hinnangud kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja solventsusmarginaali katteks kavandatud rahaliste vahendite kohta.

Artikkel 10

1. Kindlustusselts, kes soovib asutada teise liikmesriigi territooriumil filiaali, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Liikmesriigid nõuavad igalt kindlustusseltsilt, kes soovib teise liikmesriigi territooriumil filiaali asutada, lõikes 1 ettenähtud teates järgmiste andmete esitamist:

a) liikmesriik, mille territooriumil ta kavatseb filiaali asutada;

b) tegevuskava, kus muu hulgas esitatakse kavandatavad tegevusvaldkonnad ja filiaali organisatsiooniline struktuur;

c) aadress filiaali asukohaliikmesriigis, kust võib saada dokumente ja kuhu neid võib saata, kusjuures on kokku lepitud, et see on aadress, kuhu saadetakse kogu volitatud esindaja teabevahetus;

d) filiaali volitatud esindaja nimi, kellel peavad olema piisavad volitused, et võtta kindlustusseltsile kohustusi kolmandate isikute ees ning esindada seda filiaali asukohaliikmesriigi ametiasutustes ja kohtutes. Lloyd'si puhul ei tohi lepingulistest kohustustest tulenevate kohtuvaidluste korral filiaali asukohaliikmesriigis kindlustatud isikuid kohelda ebasoodsamalt kui juhul, kui kohtuvaidlus algatatakse harilikku tüüpi kindlustusseltsi vastu. Seetõttu peavad volitatud esindajal olema piisavad volitused, mis võimaldavad algatada tema vastu kohtuasja, ja selles pädevuses peab ta olema võimeline siduma kõnealuseid Lloyd'si üksikkindlustajaid.

Kui kindlustusselts kavatseb lasta oma filiaalil kindlustada lisa punkti A liigi 10 riske, välja arvatud vedaja vastutus, peab ta esitama deklaratsiooni, et on saanud filiaali asukohaliikmesriigi rahvusliku büroo ja riikliku garantiifondi liikmeks.

3. Kui päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel ei ole alust kahelda kindlustusseltsi haldusstruktuuri või finantsseisundi adekvaatsuses või volitatud esindaja laitmatus reputatsioonis ja tema juhtkonna kutsekvalifikatsioonis või kogemustes, võttes arvesse kavandatavat tegevust, edastavad nad kolme kuu jooksul pärast kogu lõikes 2 nimetatud teabe saamist selle teabe filiaali asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele ning teatavad sellest asjaomasele kindlustusseltsile.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused tõendavad samuti, et kindlustusseltsil on vastavalt artiklitele 16 ja 17 arvutatud minimaalne solventsusmarginaal.

Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused keelduvad edastamast lõikes 2 märgitud teavet filiaali asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele, peavad nad kolme kuu jooksul alates kogu kõnealuse teabe saamisest asjaomasele kindlustusseltsile oma keeldumist põhjendama. Andmete edastamisest keeldumine või vastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

4. Enne, kui kindlustusseltsi filiaal tegevust alustab, teatavad filiaali asukohaliikmesriigi pädevad asutused kahe kuu jooksul pärast lõikes 2 nimetatud teabe saamist vajaduse korral päritoluliikmesriigi pädevale asutusele tingimused, mida üldise hüvangu huvides tuleb sel kindlustusseltsil filiaali asukohaliikmesriigis tegutsemisel järgida.

5. Filiaal võib olla asutatud ja alustada tegevust, kui ta saab filiaali asukohaliikmesriigi pädevatelt asutustelt teatise või kui neilt teatist ei saada, siis lõikes 4 sätestatud tähtaja möödudes.

▼M7

6. Iga vastavalt lõike 2 punktidele b, c või d edastatud üksikasja muutumise korral teatab kindlustusselts kirjalikult muudatusest päritoluliikmesriigi ja filiaali asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele vähemalt üks kuu enne muudatuse tegemist, et päritoluliikmesriigi ja filiaali asukohaliikmesriigi pädevad asutused saaksid täita oma ülesandeid vastavalt lõigetele 3 ja 4.

▼B

Artikkel 12

Igast tegevusloa andmisest keeldumise otsusest koos üksikasjaliku põhjendusega teatatakse kõnealusele kindlustusseltsile.

Iga liikmesriik sätestab õiguse pöörduda tegevusloa andmisest keeldumise korral kohtusse.

Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui pädevad asutused pole tegevusloataotlust kuue kuu jooksul pärast selle kättesaamist läbi vaadanud.

▼M11

Artikkel 12a

▼M13

1. Asjaomase teise liikmesriigi pädeva asutusega konsulteeritakse enne tegevusloa andmist kahjukindlustusseltsile, kes on:

a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Asjaomase teise liikmesriigi pädeva asutusega, kes vastutab krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest, konsulteeritakse enne tegevusloa andmist kahjukindlustusseltsile, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

▼M11

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige hinnates aktsionäride sobivust ning sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide maine ja kogemuse kohta, mis on olulised teistele loa andmisega seotud pädevatele asutustele ja tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise jaoks.

▼B

B jagu. Kindlustustegevuse tingimused

▼M7

Artikkel 13

1. Kindlustusseltsi finantsjärelevalve, kaasa arvatud filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse järelevalve, on ainult päritoluliikmesriigi kohustus.

2. Kindlustusseltsi kogu tegevuse finantsjärelevalve hõlmab tema maksejõulisuse, kindlustustehniliste eraldiste loomise ja nende kattevarade kontrollimist vastavalt päritoluliikmesriigis ettenähtud eeskirjadele või järgitavatele tavadele ühenduse tasandil vastuvõetud sätete põhjal.

Kui kõnealusel kindlustusseltsil on luba kindlustada lisa punkti A liiki 18 kuuluvaid riske, laieneb järelevalve kindlustustehniliste eraldiste kontrollimisele, mis on kindlustusseltsi käsutuses lepingu järgi kohustuslike abioperatsioonide tegemiseks, juhul kui päritoluliikmesriigi õigus näeb ette selliste eraldiste kontrollimise.

▼M13

Kindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi keelata kindlustusseltsi poolt edasikindlustuslepingu sõlmimist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivi 2005/68/EÜ, mis käsitleb edasikindlustust, ([1]) alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või käesoleva direktiivi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta ([2]) alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväärsusega otseselt seotud põhjustel.

▼M7

3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuavad, et igal kindlustusseltsil oleks arukas juhtimis- ja raamatupidamiskord ning piisavad sisekontrolli mehhanismid.

Artikkel 14

Filiaali asukohaliikmesriik sätestab, et kui teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusselts tegutseb filiaali kaudu, võivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused pärast filiaali asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele teatamist korraldada ise või nende poolt selleks määratud isikute vahendusel kindlustusseltsi finantsjärelevalve tagamiseks vajaliku teabe kontrollimist kohapeal. Selles kontrollimises võivad osaleda filiaali asukohaliikmesriigi asutused.

Artikkel 15

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga kindlustusselts looks kogu oma tegevuse jaoks piisavad kindlustustehnilised eraldised.

Selliste kindlustustehniliste eraldiste summa määratakse kindlaks vastavalt direktiivis 91/674/EMÜ ettenähtud eeskirjadele.

▼M13

2. Päritoluliikmesriik nõuab igalt kindlustusseltsilt käesoleva direktiivi artiklis 15a osutatud kindlustustehniliste eraldiste katmist ja tasanduseraldise moodustamist vastavalt direktiivi 88/357/EMÜ artiklis 6 sätestatud korrale. Ühenduse piires esineva riskiolukorra osas peavad need varad asuma ühenduse piires. Liikmesriigid ei nõua kindlustusseltsidelt nende varade asumist teatud kindlas liikmesriigis. Päritoluliikmesriik võib siiski lubada lõdvendada varade asumist käsitlevaid reegleid.

3. Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud kindlustusmaksete ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on direktiivi 2005/68/

([1]) ELT L 323, 9.12.2005, lk 1.
([2]) EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).

▼M13

EÜ alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või vastavalt käesolevale direktiivile või direktiivile 2002/83/EÜ tegevusloa saanud kindlustusselts.

Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusluba mitteomava edasikindlustusseltsi või käesoleva direktiivi või direktiivi 2002/83/EÜ alusel tegevusluba mitteomava kindlustusseltsi vastu, sätestab ta selliste nõuete aktsepteerimise tingimused.

Artikkel 15a

1. Liikmesriigid nõuavad, et iga nende territooriumil asuva peakontoriga kindlustusselts, kes kindlustab lisa punkti A liiki 14 kuuluvaid riske (edaspidi "krediidikindlustus"), looks kõigi selles liigis mis tahes majandusaastal tekkivate kindlustustehniliste puudujääkide või keskmisest suuremate nõuete katmiseks tasanduseraldise.

2. Tasanduseraldis arvutatakse vastavalt päritoluliikmesriigi sätestatud eeskirjadele ühel neljast lisa punktis D ettenähtud meetodist, mida loetakse võrdväärseteks.

3. Kuni lisa punktis D ettenähtud meetoditel arvutatud summani ei võeta tasanduseraldist arvesse solventsusmarginaali arvutamisel.

4. Liikmesriigid võivad vabastada nende territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltsid kohustusest luua krediidikindlustusega tegelemiseks tasanduseraldised, kui krediidikindlustuse eest saadavad kindlustusmaksed või sissemaksed moodustavad vähem kui 4 % nende saadavatest kindlustusmaksetest või sissemaksetest ja vähem kui 2 500 000 eküüd.

▼M10

Artikkel 16

1. Iga liikmesriik nõuab, et igal kindlustusseltsil, kelle peakontor asub tema territooriumil, oleks kogu oma tegevuse jaoks jätkuvalt kasutusel piisav solventsusmarginaal, mis vastab vähemalt käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Kasutusel olev solventsusmarginaal koosneb kindlustusseltsi varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ja immateriaalne vara, sealhulgas:

a) sissemakstud aktsiakapital või vastastikuse kindlustusseltsi korral tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi liikmete arvetega, mis vastavad järgmistele nõuetele:

   i) asutamisleping ja põhikiri peavad ette nägema, et nendelt arvetelt võib liikmetele makseid teha ainult niivõrd, kuivõrd see ei põhjusta kasutusel oleva solventsusmarginaali langemist nõutavast tasemest madalamale, või pärast kindlustusseltsi likvideerimist, kui kõik kindlustusseltsi muud võlad on tasutud;

   ii) asutamisleping ja põhikiri peavad kõigi punktis i nimetatud maksete suhtes, mis ei ole seotud liikmeksoleku isikliku lõpetamisega, ette nägema, et pädevatele asutustele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja et need võivad selle aja jooksul makse keelata;

   iii) asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides i ja ii nimetatud nõuetest ei tulene teisiti;

▼M13

b) reservid (põhikirjajärgsed ja vabareservid), mis ei vasta lepingulistele kohustustele ega ole tasanduseraldistena klassifitseeritud;

▼M10

c) eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum pärast dividendide mahaarvamist.

▼M10

Kasutusel olevat solventsusmarginaali vähendatakse kindlustusseltsi otseses valduses olevate oma aktsiate summa võrra.

Selliste kahjukindlustusseltside puhul, kes investeerimistulu arvessevõtmiseks diskonteerivad või vähendavad oma kindlustustehnilisi eraldisi kahjukindlustusseltside raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aastaaruandeid käsitleva nõukogu 19. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/674/EMÜ ([1]) artikli 60 lõike 1 punktis g lubatud viisil, alandatakse kasutusel olevat solventsusmarginaali diskonteerimata kindlustustehniliste eraldiste või aastaaruannete lisades avaldatud mahaarvamiseelsete kindlustustehniliste eraldiste ja mahaarvamisjärgsete diskonteeritud või kindlustustehniliste eraldiste vahe võrra. See korrigeerimine tehakse kõigi lisa punktis A loetletud riskide puhul, välja arvatud liikide 1 ja 2 all loetletud riskid. Muude kui liikide 1 ja 2 puhul ei ole kindlustustehnilistes eraldistes sisalduva pensionikindlustuse diskonteerimist vaja korrigeerida.

▼M13

Kasutusel olevast solventsusmarginaalist lahutatakse ka järgmised kirjed:

a) osalused, mida kindlustusselts omab:

— kindlustusseltsides käesoleva direktiivi artikli 6, direktiivi 2002/83/EÜ artikli 4 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti b tähenduses,

— edasikindlustusseltsides direktiivi 2005/68/EÜ artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusseltsides direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti l tähenduses,

— kindlustusvaldusettevõtjates direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses,

— krediidiasutustes ja finantseerimisasutustes Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 punktide 1 ja 5 tähenduses,

— investeerimisühingutes ja finantseerimisasutustes nõukogu direktiivi 93/22/EMÜ artikli 1 punkti 2 ja nõukogu direktiivi 93/6/EMÜ artikli 2 punktide 4 ja 7 tähenduses;

▼M11

b) kõik järgmised kirjed, mis kindlustusseltsil on seoses punktis a osutatud üksustega, milles tal on osalus:

— lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 79/267/EMÜ artikli 18 lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 osutatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidiasutuse, investeerimisühingu, finantsasutuse, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid hoitakse ajutiselt seoses finantsabi andmise toiminguga, mille eesmärk on asjaomase ettevõtte ümberkorraldamine ja päästmine, võib pädev asutus loobuda neljanda lõigu punktides a ja b osutatud mahaarvamist käsitlevate sätete kohaldamisest.

Selle asemel, et arvata maha neljanda lõigu punktides a ja b osutatud osalused, mis kindlustusseltsil on krediidiasutustes, investeerimisühingutes ja finantsasutustes, võivad liikmesriigid lubada oma kindlustusseltsidel muu hulgas kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet, ([2]) I lisas kirjeldatud meetodeid 1, 2 või 3. Meetodit 1 (”raamatupidamise konsolideerimine”) kohaldatakse ainult siis, kui pädev asutus on veendunud konsolideerimisega hõlmatud üksuste juhtimise ja sisekontrolli integreerituse tasemes. Valitud meetodit kohaldatakse aja jooksul järjepidevalt.

([1]) EÜT L 374, 31.12.1991, lk 7.
([2]) ELT L 35, 11.2.2003.

▼M11

Liikmesriigid näevad ette, et käesolevas direktiivis sätestatud solventsusmarginaali arvutamisel ei pea direktiivi 98/78/EÜ või direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud kindlustusseltsid maha arvama neljanda lõigu punktides a ja b osutatud osalusi, mida hoitakse täiendava järelevalvega hõlmatud krediidiasutustes, investeerimisühingutes, finantsasutustes, kindlustus- ja edasikindlustusseltsides või kindlustusvaldusettevõtjates.

Käesolevas lõikes osutatud osaluste mahaarvamisel tähendab osalus direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis f osutatud osalust.

▼M10

3. Kasutusel olev solventsusmarginaal võib koosneda ka järgmistest osadest:

a) kumulatiivne eelisaktsiakapital ja allutatud laenukapital võivad moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam; sellest summast kuni 25 % võib olla fikseeritud tähtajaga allutatud laene või kumulatiivset eelisaktsiakapitali, tingimusel et kindlustusseltsi pankroti või likvideerimise korral on olemas siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktsiad on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja need makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud.

   Allutatud laenukapital peab vastama ka järgmistele tingimustele:

   i) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud vahendeid;

   ii) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimaksekuupäeva peab kindlustusselts esitama pädevatele asutustele heakskiitmiseks plaani, mis näitab, kuidas kasutusel olev solventsusmarginaal tähtajaks nõutaval tasemel hoitakse või sellele tuuakse, juhul kui määra, mille ulatuses laenu võib lugeda kasutusel oleva solventsusmarginaali osaks, järk-järgult ei vähendata vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimaksekuupäeva. Pädevad asutused võivad lubada sellised laenud varem tagasi maksta juhul, kui taotluse esitab emiteerinud kindlustusselts ja selle kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

   iii) laenud, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitleta enam kasutusel oleva solventsusmarginaali osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja pädevate asutuste eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul peab kindlustusselts teatama pädevatele asutustele sellest vähemalt kuus kuud enne pakutavat tagasimaksekuupäeva, täpsustades kasutusel oleva ja nõutava solventsusmarginaali nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädevad asutused lubavad tagasimaksmist ainult juhul, kui kindlustusseltsi kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

   iv) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt teatud asjaoludel, välja arvatud kindlustusseltsi likvideerimise puhul, kuulub võlg tagasimaksmisele enne kokkulepitud tagasimaksekuupäevi;

   v) laenulepingut võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muudatustele vastuväiteid;

b) väärtpaberid, mille tagasimaksekuupäeva ei ole määratud, ja muud finantsinstrumendid, sealhulgas muud kui punktis a nimetatud kumulatiivsed eelisaktsiad, võivad koos punktis a nimetatud allutatud laenukapitaliga moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam, kui täidetud on järgmised tingimused:

   i) neid ei või tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;

   ii) emissioonileping peab võimaldama kindlustusseltsil laenuintressi maksmist edasi lükata;

▼**M10**

iii) laenuandja nõuded kindlustusseltsi vastu peavad tähtsuse järjekorras täielikult järgnema kõikidele allutamata võlausaldajate nõuetele;

iv) väärtpaberite emiteerimist reguleerivad dokumendid peavad ette nägema võla ja maksmata intresside kasutamist kahjumi katteks, võimaldades kindlustusseltsil tegevust jätkata;

v) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud summasid.

4. Kui kindlustusselts on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, võib kasutusel olev solventsusmarginaal koosneda ka järgmistest osadest:

a) pool maksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui makstud osa ulatub 25 % nimetatud aktsiakapitalist või vahenditest, kuid kuni 50 % kasutusel olevast või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam;

b) muutuvate sissemaksetega vastastikuse või vastastikust tüüpi kindlustusseltsi puhul kõik täiendava sissemakse nõuded, mis tal on oma liikmete vastu majandusaasta jooksul, kuni pool maksimumsissemaksete ja tegelikult nõutud sissemaksete vahest, kuid siiski kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam. Pädevad siseriiklikud asutused töötavad välja suunised, milles sätestatud tingimuste kohaselt võib täiendavad sissemaksed heaks kiita;

c) varade hindamisel selguvad varjatud netovahendid, kui need ei ole erandlikku laadi.

5. Lõigete 2, 3 ja 4 muudatused kasutusel oleva solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide tehnilisi kohandusi õigustava arengu arvessevõtmiseks võetakse vastu nõukogu direktiivi 91/675/EMÜ ([1]) artiklis 2 sätestatud korras.

Artikkel 16a

1. Nõutav solventsusmarginaal määratakse kas kindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastase summa või viimase kolme majandusaasta kahjunõuete keskmise määra alusel.

Kahjukindlustusseltside puhul, kes põhiliselt kindlustavad ainult ühe või mitme riski, nagu krediidi, tormi, rahe või külma vastu, arvutatakse kahjunõuete keskmine määr viimase seitsme majandusaasta põhjal.

2. Kui artiklist 17 ei tulene teisiti, võrdub nõutava solventsusmarginaali määr lõigetes 3 ja 4 nimetatud kahest tulemusest suuremaga.

3. Kindlustusmakse alus arvutatakse, kasutades suurimat allpool esitatud viisil arvutatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat ja tasutud kindlustusmaksete kogusummat.

Lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmakseid või sissemakseid suurendatakse 50 %.

Kindlustusmaksed või sissemaksed (kaasa arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad maksud), mis on sisse nõutud viimase majandusaasta otsekindlustuse tulemusena, liidetakse kokku.

Sellele summale liidetakse kõigi viimasel majandusaastal edasikindlustuse eest sissetulnud kindlustusmaksete summa.

Sellest summast lahutatakse viimasel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusumma, samuti nende maksude ja lõivude kogusumma, mis on seotud selles summas sisalduvate kindlustusmaksete või sissemaksetega.

Niiviisi saadud summa jaotatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni 50 miljonit eurot, teine hõlmab ülejääki; nimetatud osadest arvutatakse välja vastavalt 18 % ja 16 % ning need liidetakse kokku.

([1]) EÜT L 374, 31.12.1991, lk 32.

▼M13

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist kindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.

▼M10

Pädevate asutuste loal võib liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmaksete või sissemaksete eraldamiseks kasutada statistilisi meetodeid.

4. Nõuete alus arvutatakse järgmiselt, kasutades lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 puhul 50 % võrra suurendatud nõudeid, eraldisi ja makstud nõudeid.

Otsekindlustuse tulemusena rahuldatud nõuete summad (lahutamata edasikindlustajate ja retrosessionääride makstud nõudeid) lõikes 1 täpsustatud ajavahemikel liidetakse kokku.

Sellele summale lisatakse samadel ajavahemikel edasikindlustuse või retrosessiooni osas rahuldatud nõuete summa ja rahuldamata nõueteks ettenähtud eraldiste summa viimase majandusaasta lõpus nii otsekindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse osas.

Sellest summast lahutatakse lõikes 1 täpsustatud ajavahemike jooksul makstud nõuete summa.

Allesjäänud summast lahutatakse nii otsekindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse rahuldamata nõuete eraldiste summa, mis on kehtestatud teise majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded. Kui lõikes 1 kehtestatud vaatlusperiood on seitse aastat, arvatakse maha rahuldamata nõuete eraldiste summa, mis on kehtestatud kuuenda majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded.

Vastavalt lõikes 1 ettenähtud vaatlusperioodile jaotatakse üks kolmandik või üks seitsmendik nii saadud summast kaheks osaks, esimene osa on kuni 35 miljonit eurot, teine hõlmab ülejäägi; esimesest osast arvutatakse 26 % ja teisest 23 % ning liidetakse kokku.

▼M13

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist kindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa.

▼M10

Pädevate asutuste loal võib liikide 11, 12 ja 13 nõuete, eraldiste ja makstud nõuete eraldamiseks kasutada statistilisi meetodeid. Lisa punkti A liigis 18 loetletud riskide puhul on nõuete summa, mida kasutatakse nõuete aluse arvutamiseks, kulud, mis kindlustusselts on abistamisel kandnud. Sellised kulud arvutatakse päritoluliikmesriigi siseriiklike õigusnormide kohaselt.

5. Kui lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt arvutatud nõutav solventsusmarginaal on madalam kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, peab see olema vähemalt niisama suur kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, mida on korrutatud viimase majandusaasta lõpu rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste ja viimase majandusaasta alguse rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste suhtarvuga. Nende arvutuste puhul arvutatakse kindlustustehnilised eraldised edasikindlustuse võrra vähendatuna, kuid see suhtarv ei tohi mingil juhul olla suurem kui üks.

▼**M10**

6. Lõike 3 kuuendas lõigus ja lõike 4 kuuendas lõigus nimetatud osade suhtes kohaldatavaid murdosi vähendatakse mõlemaid kolmandiku võrra tervisekindlustuse puhul, millega tegeldakse samal alusel kui elukindlustusega, kui:

a) makstavaid kindlustusmakseid arvutatakse haigestumustabelite alusel kindlustusmatemaatilise meetodi kohaselt;

b) eluea pikenemise jaoks moodustatakse eraldis;

c) piisava suurusega kindlusvaru loomiseks nõutakse lisamakset;

d) kindlustusselts võib lepingu katkestada hiljemalt enne kolmanda kindlustusaasta lõppu;

e) leping näeb ette kindlustusmaksete suurendamise või väljamaksete vähendamise võimaluse isegi kehtivate lepingute korral.

Artikkel 17

1. Üks kolmandik artiklis 16a nimetatud nõutavast solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi. See fond koosneb artikli 16 lõigetes 2 ja 3 ning päritoluliikmesriigi pädeva asutuse nõusolekul lõike 4 punktis c loetletud osadest.

2. Garantiifond ei või olla väiksem kui 2 miljonit eurot. Kui hõlmatud on kõik või mõned lisa punktis A loetletud liikidest 10-15 ühes sisalduvad riskid, on see fond 3 miljonit eurot.

Iga liikmesriik võib sätestada minimaalse garantiifondi vähendamise ühe neljandiku võrra vastastikuste kindlustusseltside ja vastastikust tüüpi kindlustusseltside puhul.

Artikkel 17a

1. Artikli 16a lõigetes 3 ja 4 ning artikli 17 lõikes 2 sätestatud summad eurodes vaadatakse alates 20. septembrist 2003 igal aastal uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Eurostati avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas Euroopa tarbijahinnaindeksis.

Neid summasid kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis käesoleva direktiivi jõustumise ja läbivaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides ja ümardades seda täis 100 000 euroni.

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5 %, summat ei kohandata.

2. Komisjon teatab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamisest ja lõikes 1 nimetatud kohandatud summad.

▼**M13**

Artikkel 17b

1. Iga liikmesriik nõuab tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltsidelt, kes tegelevad edasikindlustustegevusega, kogu nende äritegevuse suhtes minimaalse garantiifondi loomist vastavalt direktiivi 2005/68/EÜ artiklile 40, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) kogutud edasikindlustusmaksed moodustavad üle 10 % kindlustusmaksete kogusummast;

b) kogutud edasikindlustusmaksed ületavad 5 0 000 000 eurot;

c) sissetuleva edasikindlustustegevuse kindlustustehnilised eraldised moodustavad üle 10 % kindlustustehniliste eraldiste kogusummast.

2. Iga liikmesriik võib käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud ja tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside sissetuleva edasikindlustustegevuse suhtes kohaldada direktiivi 2005/68/EÜ artikli 34 sätteid, kui on täidetud üks nimetatud lõikes 1 sätestatud tingimustest.

Sellisel juhul nõuab asjaomane liikmesriik, et kindlustusseltsi poolt sissetuleva edasikindlustamise kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutatavat kogu vara hoitakse, hallatakse ja korraldatakse kindlustusseltsi otsekindlustustegevusest eraldi ning et seda vara ei oleks võimalik

▼M13

üle kanda. Sellisel juhul ja ainult nende sissetuleva edasikindlustamistegevusega seonduvalt ei kohaldata kindlustusseltside suhtes direktiivi 92/49/EMÜ ([1]) artikleid 20–22 ja direktiivi 88/357/EMÜ I lisa.

Iga liikmesriik tagab, et tema pädevad asutused kontrollivad teises lõigus sätestatud eraldamist.

3. Kui komisjon otsustab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/68/EÜ artikli 56 punkti c alusel suurendada selle direktiivi artikli 37 lõigetes 3 ja 4 sätestatud nõutava solventsusmarginaali arvutamiseks kasutatavaid summasid, kohaldab liikmesriik selle direktiivi artikleid 35–39 tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside suhtes seoses nende sissetuleva edasikindlustustegevusega nii nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 1.

▼M7

Artikkel 18

1. Liikmesriigid ei näe ette eeskirju varade valiku kohta, mida ei ole vaja kasutada artiklis 15 nimetatud kindlustustehniliste eraldiste tagamiseks.

2. Arvestades artikli 15 lõiget 2, artikli 20 lõikeid 1, 2, 3 ja 5 ning artikli 22 lõike 1 viimast lõiku, ei piira liikmesriigid tegevusloa saanud kindlustusseltside varade osa moodustava vallas- või kinnisvara vaba käsutamist.

3. Lõiked 1 ja 2 ei välista ühtki meedet, mida liikmesriikidel kindlustatud isikute huve kaitstes on õigus võtta kõnealuste kindlustusseltside omanike, liikmete või aktsionäridena.

Artikkel 19

1. Iga liikmesriik nõuab igalt oma territooriumil asuva peakorteriga kindlustusseltsilt kõiki tegevusliike hõlmava aastaaruande esitamist, mis käsitleb kindlustusseltsi finantsolukorda, maksevõimet ja lisa punkti A liiki 18 liigitatud riskide kindlustamise korral muid vahendeid, mis tal kohustuste täitmiseks kättesaadavad on, juhul kui liikmesriigi õigusnormid näevad ette selliste vahendite järelevalve.

▼M3

1a. Kindlustusselts teeb järelevalveasutusele kättesaadavaks krediidikindlustuse raamatupidamise, mis näitab nii selle tegevusega seotud kindlustustehnilisi tulemeid kui ka kindlustustehnilisi eraldisi.

▼M7

2. Liikmesriigid nõuavad, et nende territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltsid esitaksid korrapäraselt aruandeid koos järelevalveks vajalike statistiliste dokumentidega. Pädevad asutused edastavad üksteisele kõik järelevalveks vajalikud dokumendid ja teabe.

3. Iga liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et pädevatel asutustel on volitused ja vahendid, mis on vajalikud nende territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside tegevuse järelevalveks, kaasa arvatud tegevus väljaspool seda territooriumi, vastavalt sellist tegevust reguleerivatele nõukogu direktiividele ning silmas pidades nende rakendamise kontrolli.

Eriti peavad need volitused ja vahendid võimaldama pädevatel asutustel:

a) korraldada üksikasjalikke küsitlusi kindlustusseltsi olukorra ja kogu selle tegevuse kohta, muuhulgas:

   — kogudes teavet või nõudes kindlustustegevust käsitlevate dokumentide esitamist,

   — korraldades kohapealseid kontrollimisi kindlustusseltsi ruumides;

([1]) Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼**M7**

b) võtta kindlustusseltsi, selle direktorite ja juhatajate või seda kontrollivate isikute suhtes kõik meetmed, mis on kohased ja vajalikud tagamaks, et selle kindlustusseltsi tegevus vastab jätkuvalt õigusnormidele, mida kindlustusselts peab igas liikmesriigis täitma, samuti kõigi kindlustatud isikute huve kahjustavate rikkumiste vältimiseks või parandamiseks;

c) tagada nende meetmete täitmist, vajaduse korral sundi kasutades, kohasel juhul kohtulikul teel.

Samuti võivad liikmesriigid sätestada, et pädevad asutused saavad kogu teabe vahendajate valduses olevate lepingute kohta.

Artikkel 20

1. Kui kindlustusselts ei järgi artiklit 15, võib tema päritoluliikmesriigi pädev asutus keelata tema varade vaba käsutamise pärast oma kavatsusest teatamist riskide asukohaliikmesriikide pädevatele asutustele.

2. ►**M10** Artikli 16a ◄ nõutavast miinimumist madalamale langenud solventsusmarginaaliga kindlustusseltsi finantsseisundi taastamiseks nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et talle esitataks heakskiitmiseks usaldusväärse finantsseisundi taastamise kava.

Erandlikel asjaoludel, kui pädev asutus on arvamusel, et kindlustusseltsi finantsseisund halveneb veelgi, võib ta samuti piirata või keelata kindlustusseltsi varade vaba käsutamist. Ta teatab kõigist võetud meetmetest asutustele teistes liikmesriikides, kelle territooriumil kindlustusselts tegutseb, ja viimased võtavad esimese taotluse põhjal samad meetmed.

3. Kui solventsusmarginaal on väiksem kui artiklis 17 määratud garantiifond, nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et kindlustusselts esitaks talle heakskiitmiseks lühiajalise rahastamiskava.

Samuti võib ta piirata või keelata kindlustusseltsi varade vaba käsutamist. Ta teatab sellest asutustele teistes liikmesriikides, kelle territooriumil kindlustusselts tegutseb, ja viimased võtavad esimesena nimetatu taotluse põhjal samad meetmed.

4. Pädevad asutused võivad lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud juhtudel võtta kõik edasised vajalikud meetmed kindlustatud isikute huvide kaitseks.

5. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, mis võimaldavad tal vastavalt siseriiklikule õigusele keelata lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud juhtudel tema territooriumil asuvate varade vaba käsutamise kindlustusseltsi päritoluliikmesriigi taotluse põhjal, kes määrab selliste meetmetega hõlmatavad varad.

▼**M10**

Artikkel 20a

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused nõuda kindlustusseltsidelt rahaliste vahendite taastamise kava, kui need pädevad asutused leiavad, et kindlustusvõtjate huvid on ohustatud. Rahaliste vahendite taastamise kava peab sisaldama vähemalt järgmisi kolme järgmist majandusaastat hõlmavaid üksikasju või tõendeid:

a) halduskulude, eelkõige jooksvate üldkulude ja komisjonitasude kalkulatsioonid;

b) kava, milles esitatakse otsese majandustegevuse, sissetuleva edasikindlustuse ja väljamineva edasikindlustuse tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid;

c) bilansi prognoos;

d) kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja nõutava solventsusmarginaali katteks kavandatud rahaliste vahendite kalkulatsioonid;

e) üldine edasikindlustuspoliitika.

▼M10

2. Kui kindlustusvõtjate huvid on ohustatud kindlustusseltsi finantsseisundi halvenemise tõttu, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on volitused teha kindlustusseltsidele kohustuslikuks kõrgem nõutav solventsusmarginaal, et kindlustusselts suudaks lähitulevikus täita maksejõulisuse nõudeid. Selle kõrgema nõutava solventsusmarginaali tase põhineb lõikes 1 nimetatud rahaliste vahendite taastamise kaval.

3. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused alandada kõikide kasutusel oleva solventsusmarginaali jaoks sobivate osade väärtust eeskätt juhul, kui nende osade turuväärtuses on pärast viimase majandusaasta lõppu toimunud olulisi muutusi.

▼M13

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused omaksid volitust piirata edasikindlustusel põhineva nõutava solventsusmarginaali alandamist vastavalt artiklile 16 a, kui:

a) edasikindlustuslepingute iseloom või kvaliteet on eelmise majandusaastaga võrreldes märgatavalt muutunud;

b) edasikindlustuslepingutega seotud riski üleandmist ei toimu või see on piiratud.

▼M10

5. Kui pädevad asutused on lõike 1 kohaselt nõudnud kindlustusseltsilt rahaliste vahendite taastamise kava, ei või nad anda tõendit käesoleva direktiivi artikli 10 lõike 3 teise lõigu, nõukogu direktiivi 88/357/EMÜ ([1]) (teine kahjukindlustusdirektiiv) artikli 16 lõike 1 punkti a ja nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ ([2]) (kolmas kahjukindlustusdirektiiv) artikli 12 lõike 2 kohaselt nii kaua, kuni nad leiavad, et kindlustusvõtjate huvid on ohustatud lõikes 1 märgitud tähenduses.

▼M5

▼B

C jagu. Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

▼M7

Artikkel 22

1. Kindlustusseltsile päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolt antud tegevusloa võib see asutus kehtetuks tunnistada, kui kõnealune kindlustusselts:

a) ei kasuta tegevusluba 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või lõpetab tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel kaotab tegevusluba kehtivuse;

b) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi;

c) ei ole suutnud võimaldatud aja jooksul võtta artiklis 20 nimetatud taastamiskavas või rahastamiskavas täpsustatud meetmeid;

d) jätab oluliselt täitmata oma kohustused, mis tulenevad tema tegevust reguleerivatest normidest.

Tegevusloa kehtetuks tunnistamise või kehtivuse lõppemise korral teatab päritoluliikmesriigi pädev asutus sellest muude liikmesriikide pädevatele asutustele, ja need võtavad sobivad meetmed, et takistada kindlustusseltsil nende territooriumil tegevuse taasalustamist kas asutamisõiguse või siis teenuste osutamise vabaduse alusel. Päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab koostöös nende asutustega kõik vajalikud meetmed kind-

([1]) EÜT L 172, 4.7.1988, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/26/EÜ (EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65).
([2]) EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).

▼M7

lustatud isikute huvide kaitseks ja piirab eriti kindlustusseltsi varade vaba käsutamist vastavalt artikli 20 lõikele 1, lõike 2 teisele lõigule või lõike 3 teisele lõigule.

2. Iga tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsust tuleb täpselt põhjendada ja sellest peab teatama kõnealusele kindlustusseltsile.

▼M6

III A JAOTIS — Eeskirjad, mida kohaldatakse ühenduses asutatud selliste kindlustusseltside esinduste ja filiaalide suhtes, kelle peakontor asub väljaspool ühendust

▼B

Artikkel 23

1. Iga liikmesriik nõuab kõigilt kindlustusseltsidelt, kelle peakontor asub väljaspool ühendust, artiklis 1 nimetatud tegevuse alustamiseks ametlikku tegevusluba.

2. Liikmesriik võib anda tegevusloa, kui kindlustusselts täidab vähemalt järgmisi tingimusi:

a) tal on siseriikliku õiguse alusel õigus tegelda kindlustustegevusega;

b) ta asutab esinduse või filiaali sellise liikmesriigi territooriumil;

c) ta kohustub korraldama esinduse või filiaali juhtimiskohas konkreetselt seal toimuvat tegevust hõlmava raamatupidamise ja säilitama seal kõik tegevusega seotud dokumendid;

d) ta määrab volitatud esindaja, kelle peavad heaks kiitma pädevad asutused;

e) tal on tegutsemisriigis varad, mille väärtus on vähemalt pool artikli 17 lõikes 2 ettenähtud garantiifondi miinimumsummast ja ta deponeerib ühe neljandiku miinimumsummast tagatisena;

f) ta kohustub säilitama solventsusmarginaali vastavalt artiklis 25 nimetatud nõuetele;

g) ta esitab tegevuskava vastavalt artikli 11 lõigetele 1 ja 2;

▼M9

h) edastab igas liikmesriigis peale liikmesriigi, kus taotletakse tegevusluba, määratud nõuete lahendamise eest vastutava esindaja nime ja aadressi, kui kindlustatavad riskid on arvatud lisa punkti A liiki 10, välja arvatud vedaja vastutus.

▼B

Artikkel 24

Liikmesriigid nõuavad kindlustusseltsidelt piisavate kindlustustehniliste eraldiste moodustamist, mis hõlmavad nende territooriumil võetud lepingulisi kohustusi. Liikmesriigid hoolitsevad, et esindus või filiaal tagaks need kindlustustehnilised eraldised samaväärsete ja kõnealuse riigi kinnitatud määraga vastavuses olevate varadega.

Kindlustustehniliste eraldiste arvutamise, investeeringuliikide määramise ja varade hindamise suhtes kohaldatakse liikmesriikide õigusakte.

Kõnealune liikmesriik nõuab, et kindlustustehniliste eraldiste kattevarad asuksid tema territooriumil. Siiski kohaldatakse artikli 15 punkti 3.

Artikkel 25

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema territooriumil asutatud esinduste või filiaalide solventsusmarginaal koosneks varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ning immateriaalsed vahendid. Solventsusmarginaal arvutatakse vastavalt artikli 16 lõike 3 sätetele. Selle marginaali arvutamiseks arvestatakse ainult kõnealuse esinduse või filiaali tegevusega hõlmatud kindlustusmakseid või sissemakseid ja nõudeid.

▼B

2. Üks kolmandik solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi. Garantiifond ei tohi olla väiksem kui pool artikli 17 lõike 2 kohaselt nõutavast miinimumsummast. Vastavalt artikli 23 lõike 2 punktile e sissemakstud esialgne deposiit loetakse sellise garantiifondi hulka.

3. Solventsusmarginaali kattevarasid tuleb hoida kuni garantiifondi summani tegevuse toimumise riigis ja ülejääki ühenduses.

▼M2

Artikkel 26

1. Iga kindlustusselts, kes on taotlenud või saanud tegevusloa rohkem kui ühes liikmesriigis, võib taotleda järgmisi soodustusi, mida võib anda ainult koos:

a) artiklis 25 nimetatud solventsusmarginaali arvutamine kogu ühenduses toimuva tegevuse kohta; sel juhul võetakse selle arvutamiseks arvesse üksnes kõigi ühenduses tegutsevate esinduste või filiaalide tegevust;

b) vastavalt artikli 23 lõike 2 punktile e nõutav tagatis deponeeritakse ainult ühes neist liikmesriikidest;

c) garantiifondile vastavad varad asuvad ükskõik millises liikmesriigis, kus ta tegutseb.

2. Lõikes 1 sätestatud soodustuste kasutamise taotlus esitatakse asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele. Taotluses peab nimetama liikmesriigi asutuse, kes edaspidi hakkab tegema ühenduses tegutsevate esinduste või filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet. Kindlustusselts peab asutuse valikut põhjendama. Tagatis deponeeritakse selles liikmesriigis.

3. Lõikes 1 ettenähtud soodustusi võib anda ainult juhul, kui nendega nõustuvad pädevad asutused kõigis liikmesriikides, kus on esitatud taotlus. Need jõustuvad ajast, kui valitud järelevalveasutus teatab teistele järelevalveasutustele, et ta teeb ühenduses asuvate esinduste ja filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet.

Valitud järelevalveasutus saab teistest liikmesriikidest teavet, mida on vaja nende territooriumil tegutsevate esinduste ja filiaalide üldise maksuvõime järelevalveks.

4. Ühe või mitme asjaomase liikmesriigi taotluse korral tühistavad kõik asjaomased liikmesriigid üheaegselt vastavalt käesolevale artiklile antud soodustused.

▼B

Artikkel 27

Artiklite 19 ja 20 sätteid kohaldatakse samuti käesolevas jaotises nimetatud kindlustusseltside esinduste ja filiaalide suhtes.

▼M2

Kui kindlustusselts vastab artikli 26 lõikes 1 ettenähtud soodustuste andmiseks vajalikele tingimustele, käsitatakse artikli 20 kohaldamisel ühenduses tegutsevate esinduste või filiaalide kogu tegevuse maksevõime kontrolli eest vastutavat asutust samal viisil kui selle liikmesriigi asutust, kus asub ühenduse kindlustusseltsi peakontor.

▼B

Artikkel 28

Artikli 26 lõikes 2 nimetatud asutus teatab tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral sellest teiste liikmesriikide asutustele, kus kindlustusselts tegutseb, ja viimasena nimetatud järelevalveasutused võtavad vajalikud meetmed. Kui tegevusloa kehtetuks tunnistamise põhjus on artiklis 26 nimetatud taotlusega nõustunud liikmesriikide kinnitatud üldine maksejõuetus, tunnistavad enda antud tegevusloa kehtetuks ka teised liikmesriigid.

▼M7

Artikkel 28a

1. Iga liikmesriik lubab siseriiklikus õiguses ettenähtud tingimustel tema territooriumil tegutsevatel ja käesoleva jaotisega hõlmatud esindustel ja filiaalidel oma lepinguportfelli osaliselt või tervikuna üle anda samas liikmesriigis asutatud vastuvõtvale kindlustusseltsile, kui selle liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 26 nimetatud liikmesriigi pädevad asutused tõendavad, et pärast üleandmise arvestamist on vastuvõtval kindlustusseltsil vajalik solventsusmarginaal.

2. Iga liikmesriik lubab siseriiklikus õiguses ettenähtud tingimustel tema territooriumil tegutsevatel ja käesoleva jaotisega hõlmatud esindustel ja filiaalidel oma lepinguportfelli osaliselt või tervikuna üle anda kindlustusseltsile, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, kui selle liikmesriigi pädevad asutused tõendavad, et pärast üleandmise arvestamist on vastuvõtval kindlustusseltsil vajalik solventsusmarginaal.

3. Kui liikmesriik siseriiklikes õigusaktides ettenähtud tingimustel lubab tema territooriumil tegutsevatel ja käesoleva jaotisega hõlmatud esindustel ja filiaalidel oma lepinguportfelli osaliselt või tervikuna üle anda käesoleva jaotisega hõlmatud ja teises liikmesriigis asutatud esindusele või filiaalile, tagab ta, et vastuvõtva kindlustusseltsi liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 26 nimetatud liikmesriigi pädevad asutused tõendavad, et pärast üleandmise arvestamist on vastuvõtval kindlustusseltsil vajalik solventsusmarginaal, et vastuvõtva kindlustusseltsi liikmesriigi õigus lubab sellist üleandmist ja et see riik on üleandmisega nõustunud.

4. Lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud tingimustel lubab üleandva esinduse või filiaali asukohaliikmesriik üleandmise, kui ta on saanud riskide asukohaliikmesriigi pädevate asutuste nõusoleku, juhul kui see ei ole üleandva esinduse või filiaali asukohaliikmesriik.

5. Liikmesriikide konsulteeritavad pädevad asutused esitavad oma arvamuse või annavad nõusoleku üleandva kindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kolme kuu jooksul pärast taotluse saamist; igasuguse konsulteeritavate asutuste vastuse puudumine selle ajavahemiku jooksul loetakse võrdseks soodsa arvamuse või vaikiva nõusolekuga.

6. Vastavalt käesolevale artiklile lubatud üleandmine avaldatakse siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustel riski asukohaliikmesriigis. Selline üleandmine jõustub automaatselt kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja muude üleantud lepingutest tulenevate õiguste või kohustustega isikute suhtes.

Käesolev säte ei mõjuta liikmesriikide õigust anda kindlustusvõtjatele võimalus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul pärast üleandmist lepingud lõpetada.

▼B

Artikkel 29

Ühendus võib vastavalt asutamislepingule ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud lepingutega nõustuda käesolevas jaotises ettenähtud sätetest erinevate sätete kohaldamisega, et tagada liikmesriikides kindlustatud isikute piisav kaitse vastastikustel tingimustel.

▼M6

III B JAOTIS — Eeskirjad, mida kohaldatakse kolmanda riigi seadustega reguleeritavate emaettevõtjate tütarettevõtjate ja selliste emaettevõtjate poolt omandatavate osaluste suhtes

▼M6

Artikkel 29a

1. Liikmesriikide pädevad asutused teatavad komisjonile ja teiste liikmesriikide pädevatele asutustele:

a) igast tegevusloa andmisest tütarettevõtjale, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi seaduse alusel tegutsev emaettevõtja;

b) kui selline emaettevõtja omandab sellise osaluse ühenduse kindlustusseltsis, et sellest saab tema tütarettevõtja.

2. Kui lõike 1 punktis a osutatud tegevusluba on antud tütarettevõtjale, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi seaduse alusel tegutsev emaettevõtja, täpsustavad pädevad asutused sellise kontserni struktuuri teatises, mis esitatakse komiteele.

▼M6

Artikkel 29b

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile üldistest raskustest, mis tekivad nende kindlustusseltsidel seoses asutamise või kindlustustegevusega kolmandas riigis.

2. Komisjon koostab hiljemalt kuus kuud enne käesoleva direktiivi kohaldamist ning edaspidi korrapäraselt aruande ühenduse kindlustusseltside kohtlemise kohta kolmandates riikides seoses asutamise ja kindlustustegevusega ning kolmandate riikide kindlustusseltsides osaluse omandamisega lõikes 3 ja 4 sätestatud tingimuste kohaselt. Komisjon esitab nimetatud aruanded koos asjakohaste ettepanekutega nõukogule.

3. Kui komisjonile selgub lõikes 2 nimetatud aruannete või muude andmete põhjal, et kolmas riik ei võimalda ühenduse kindlustusseltsidele tegelikku turulepääsu samadel alustel, nagu seda võimaldab ühendus kõnealuse kolmanda riigi kindlustusseltsidele, võib komisjon pöörduda nõukogu poole ettepanekuga anda vajalikud volitused läbirääkimisteks, et saavutada ühenduse kindlustusseltsidele samalaadsed konkurentsivõimalused. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

4. Kui komisjon teeb kas lõikes 2 ettenähtud aruannete või muu teabe põhjal kindlaks, et kolmandas riigis asuvatele ühenduse kindlustusseltsidele ei võimaldata kolmandas riigis võrdset kohtlemist, mis tagaks nendele samasugused konkureerimisvõimalused, kui on selle riigi kindlustusseltsidel, ja et puuduvad turulepääsu tingimused, võib komisjon olukorra parandamiseks algatada läbirääkimisi.

▼M12

Esimeses lõigus kirjeldatud olukorras võib lisaks läbirääkimiste algatamisele igal ajal otsuse 1999/468/EÜ ([1]) artiklis 5 sätestatud korras ning artikkel 7 lõiku 3 ja artiklit 8 järgides otsustada, et liikmesriikide pädevad asutused peavad piirama või edasi lükkama oma otsuseid, mis käsitlevad:

a) loataotlusi, mis on menetluses otsuse tegemise ajal või esitatud pärast otsust;

b) osaluse omandamist tütarettevõtjas, keda otseselt või kaudselt kontrollivad kõnealuse kolmanda riigi seaduse alusel tegutsevad emaettevõtjad.

▼M6

Niisuguseid meetmeid ei tohi rakendada kauem kui kolm kuud.

Nõukogu võib läbirääkimiste tulemusi arvestades enne kõnealuse kolmekuulise tähtaja lõppu komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada, kas meetmete kohaldamist jätkatakse.

Sellist piiramist ja taotluste läbivaatamise peatamist ei kohaldata, kui ühenduses nõuetekohaselt tegevusloa saanud kindlustusselts või selle tütarettevõtja asutab tütarettevõtja või omandab osaluse ühenduse kindlustusseltsides.

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼M6

5. Kui komisjon tuvastab lõigetes 3 ja 4 kirjeldatud olukorra tekkimise, teatab liikmesriik komisjonile viimase nõudmisel:

a) igast sellise tütarettevõtja tegevusloataotlusest, keda otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kõnesoleva kolmanda riigi seaduste alusel tegutsev emaettevõtja;

b) kõigist selliste ettevõtjate kavatsustest omandada ühenduse kindlustusseltsis selline osalus, et viimasest saaks esimese tütarettevõtja.

Teatamiskohustust pole vaja enam täita, kui lõikes 3 või 4 osutatud kolmanda riigiga saavutatakse kokkulepe või kui lõike 4 teises ja kolmandas lõigus osutatud meetmete rakendamine lõpetatakse.

6. Käesoleva artikli alusel võetud meetmed peavad olema kooskõlas ühenduse kohustustega, mis tulenevad kindlustusseltside asutamist ja tegevust käsitlevatest nii kahe- kui mitmepoolsetest rahvusvahelistest lepingutest.

▼B

IV JAOTIS — Ülemineku- ja muud sätted

Artikkel 30

1. Liikmesriigid jätavad II jaotises nimetatud kindlustusseltsidele, kes käesoleva direktiivi rakendusmeetmete jõustumise ajal pakuvad nende territooriumil kindlustust ühes või mitmes artiklis 1 nimetatud liigis, käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäevast viieaastase tähtaja artiklite 16 ja 17 nõuete täitmiseks.

2. Lisaks võivad liikmesriigid:

a) lubada kõigile punktis 1 nimetatud kindlustusseltsidele, kes pole viieaastase tähtaja jooksul täielikult moodustanud solventsusmarginaali, selleks lisaaega kuni kaks aastat, juhul kui need kindlustusseltsid on vastavalt artiklile 20 esitanud järelevalveasutusele heakskiitmiseks meetmed, mida nad kavatsevad sel eesmärgil võtta;

b) vabastada lõikes 1 nimetatud kindlustusseltsid, kelle iga-aastane tulu kindlustusmaksetest või sissemaksetest viieaastase tähtaja lõpus on väiksem kui artikli 17 lõikes 2 nõutava minimaalse garantiifondi kuuekordne summa, selle minimaalse garantiifondi moodustamise nõudest enne sellise majandusaasta lõppu, mil sissetulek kindlustusmaksetest või sissemaksetest võrdub sellise minimaalse garantiifondi kuuekordse summaga. Pärast artiklis 33 ettenähtud uurimise tulemuste arvessevõtmist otsustab nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal, millal liikmesriigid peavad selle erandi kaotama.

3. Kindlustusseltsid, kes soovivad oma tegevust laiendada artikli 8 lõike 2 või artikli 10 tähenduses, võivad seda teha ainult juhul, kui nad viivitamata täidavad käesoleva direktiivi eeskirju. Lõike 2 punktis b nimetatud kindlustusseltsidele, kes oma riigi territooriumi piires laiendavad oma tegevust muude kindlustusliikidega või selle territooriumi muudesseosadesse, võib teha erandi artikli 17 lõikes 2 nimetatud minimaalse garantiifondi moodustamise nõudest kümneaastaseks tähtajaks alates käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäevast.

4. Kindlustusselts, kelle struktuur erineb artiklis 8 loetletuist, võib kolme aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist jätkata oma tegevust õiguslikus vormis, milles ta tegutseb sellise teatavakstegemise ajal. Ühendkuningriigis *Royal Charter*'i või *private Act*'i või *special public Act*'i alusel asutatud kindlustusseltsid võivad jätkata oma tegevust senises vormis piiramata aja jooksul.

Belgias tegutsevad kindlustusseltsid, kes vastavalt oma eesmärgile tegelevad hüpoteeklaenude vahenduse või hoiustustegevusega vastavalt 23. juuni 1967. aasta *arréte royal*'iga kooskõlastatud erahoiupankade järelevalvet käsitlevate sätete artikli 15 lõikele 4, võivad seda tegevust jätkata kolme aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäeva.

▼B

Kõnealused liikmesriigid koostavad selliste kindlustusseltside nimekirja ning edastavad selle teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

5. Artiklite 15, 16 ja 17 nõuetele vastavate kindlustusseltside taotluse korral lõpetavad liikmesriigid piiravate meetmete kohaldamise, mis käsitlevad hüpoteeke, deposiite ja tagatisi olemasolevate õigusaktide põhjal.

Artikkel 31

Liikmesriigid võimaldavad III jaotises nimetatud esindustele ja filiaalidele, kes käesoleva direktiivi rakendusmeetmete jõustumise ajal tegelevad ühe või mitme artiklis 1 nimetatud kindlustusliigiga ega laienda oma tegevust artikli 10 lõike 2 tähenduses, maksimaalselt kolmeaastase tähtaja artikli 25 tingimuste täitmiseks.

Artikkel 32

Tähtaja jooksul, mis vastavalt artiklile 29 lõpeb kolmanda riigiga sõlmitud lepingu jõustumise ajal ja hiljemalt neli aastat pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist, võib iga liikmesriik tema territooriumil asutatud kindlustusseltside suhtes edasi kohaldada 1. jaanuaril 1973 kehtivaid eeskirju, mis käsitlevad vastavuses olevaid varasid ja kindlustustehniliste eraldiste asukohta, juhul kui sellest teatatakse teistele liikmesriikidele ja komisjonile ning ei ületata vastavalt artikli 15 lõikele 2 tema territooriumil asutatud liikmesriikide kindlustusseltsidele antavate soodustuste piire.

V JAOTIS — Lõppsätted

Artikkel 33

Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd otsekindlustuse järelevalve hõlbustamiseks ühenduses ja kõigi käesoleva direktiivi kohaldamise tõttu tekkida võivate raskuste uurimiseks.

Artikkel 34

1. Komisjon esitab nõukogule kuue aasta jooksul pärast selle direktiivi teatavakstegemist aruande selle direktiiviga kehtestatud finantsnõuete mõju kohta liikmesriikide kindlustusturgudele.

2. Komisjon esitab vajaduse korral enne artikli 30 lõikes 1 nimetatud üleminekuperioodi lõppu nõukogule vahearuandeid.

Artikkel 35

Liikmesriigid muudavad käesoleva direktiivi täitmiseks oma siseriiklikke õigusnorme 18 kuu jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Nii muudetud õigusnorme kohaldatakse artiklite 30, 31 ja 32 kohaselt 30 kuu jooksul alates teatavakstegemise kuupäevast.

Artikkel 36

Pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist tagavad liikmesriigid, et selle direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide tekst edastatakse komisjonile.

Artikkel 37

Lisa on käesoleva direktiivi lahutamatu osa.

Artikkel 38

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

LISA

A. **Riskide liigitamine vastavalt kindlustusliikidele**

1. *Õnnetusjuhtum* (kaasa arvatud tööõnnetused ja kutsehaigused)
   - — kindlaksmääratud rahalised hüvitised
   - — hüvitiselaadsed soodustused
   - — nende kahe kombinatsioonid
   - — reisijate tervisekahjustus

2. Haigestumine
   - — kindlaksmääratud rahalised hüvitised
   - — hüvitiselaadsed soodustused
   - — nende kahe kombinatsioonid

3. *Maismaasõidukid* (v.a raudteeveeremid)Järgmiste sõidukite kahjustused või kaotus:
   - — maismaal kasutatavad mootorsõidukid
   - — maismaasõidukid, v.a mootorsõidukid

4. *Raudteeveeremid*

   Raudteeveeremite kahjustused või kaotus

5. *Õhusõidukid*

   Õhusõidukite kahjustused või kaotus

6. *Veesõidukid* (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaevad) Järgmiste laevade kahjustused või kaotus:
   - — jõe- ja kanalilaevad
   - — järvelaevad
   - — merelaevad

7. *Transiitkaup* (sealhulgas kaubasaadetised, pagas ja kõik muud kaubad)

   Kaupade kahjustused või kaotus veol või pagasis, sõltumata veoviisist

8. *Tuli ja loodusjõud*Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus, mille on tekitanud
   - — tuli
   - — plahvatus
   - — torm
   - — muud loodusjõud, v.a torm
   - — tuumaenergia
   - — pinnase vajumine

9. *Muud vara kahjustused*

   Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus rahe või külma või muu sündmuse tõttu, nagu vargus, välja arvatud punktis 8 nimetatud sündmused

10. *Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus*

    Kogu vastutus, mis tekib maismaamootorsõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus)

11. *Õhusõiduki valdaja vastutuskindlustus*

    Kogu vastutus, mis tekib õhusõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus)

12. *Veesõiduki (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaeva) valdaja vastutuskindlustus*

    Kogu vastutus, mis tekib laevade, aluste või paatide kasutamisel merel, järvedel, jõgedel või kanalitel (sealhulgas vedaja vastutus)

13. *Üldine vastutus*

    Kogu muu vastutus kui liikide 10, 11 ja 12 all nimetatud

14. Krediit

▼B

— maksejõuetus (üldine)

— ekspordikrediit

— järelmaksukrediit

— hüpoteegid

— põllumajanduskrediit

15. Garantiikindlustus

— garantiikindlustus (otsene)

— garantiikindlustus (kaudne)

16. Mitmesugune finantskahju

— tööhõiveriskid

— sissetuleku ebapiisavus (üldine)

— halvad ilmastikuolud

— soodustuste kaotus

— jätkuvad üldkulud

— ettenägematu kaubanduskahju

— turuväärtuse kaotus

— renditasu või sissetuleku kaotus

— kaudne kaubanduskahju, mida pole eespool nimetatud

— muu finantskahju (kaubandusväline)

— muud finantskahju vormid

17. *Kohtukulud*

Õigusabi- ja kohtukulud

▼M2

18. *Abi*

Abi isikutele, kes satuvad raskustesse reisides, kodust eemal või alalisest elukohast eemal

▼B

Ühte liiki kuuluvaid riske ei tohi hõlmata teise liigiga, välja arvatud punktis C nimetatud juhtudel.

B. **Rohkem kui ühe kindlustusliigi kohta antud tegevuslubade kirjeldus**

Kui tegevusluba hõlmab korraga:

a) liike 1 ja 2, kannab see nimetust ”Õnnetusjuhtumi- ja tervisekindlustus”;

b) liike 1 (neljas taane), 3, 7 ja 10, kannab see nimetust ”Liikluskindlustus”;

c) liike 1 (neljas taane), 4, 6, 7 ja 12, kannab see nimetust ”Vee- ja maismaatranspordi kindlustus”;

d) liike 1 (neljas taane), 5, 7 ja 11, kannab see nimetust ”Lennukindlustus”;

e) liike 8 ja 9, kannab see nimetust ”Tule- ja muu varakahju kindlustus”

f) liike 10, 11 12 ja 13, kannab see nimetust ”Vastutuskindlustus”;

g) liike 14 ja 15, kannab see nimetust ”Krediidi- ja garantiikindlustus”;

h) kõiki kindlustusliike, valib nimetuse kõnealune liikmesriik, kes teatab oma valikust teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

C. **Lisariskid**

Kindlustusselts, kes saab tegevusloa ühte liiki või liikide rühma kuuluva põhiriski jaoks, võib tegevusluba vajamata kindlustada ka teise liiki kuuluvaid riske, juhul kui need:

— on seotud põhiriskiga,

— on seotud põhiriski vastu kindlustatud objektiga,

— sisalduvad põhiriski kindlustuslepingus.

▼M4

Käesoleva lisa punkti A liikidesse 14, 15 ja 17 kuuluvaid riske ei tohi vaadelda teiste kindlustusliikide lisariskidena.

▼M4

Liigis 17 sisalduvat riski (kohtukulude kindlustus) võib vaadelda liigi 18 lisariskina, kui täidetakse esimeses lõigus ettenähtud tingimusi, juhul kui põhirisk käsitleb ainult abi andmist isikutele, kes satuvad raskustesse reisides, kodust eemal või alalisest elukohast eemal.

Kohtukulude kindlustust võib esimeses lõigus ettenähtud tingimustel samuti lisariskina vaadelda, kui see käsitleb vaidlusi või riske, mis tekivad merelaevade kasutamise tagajärjel või sellega seoses.

▼M3

D. **Krediidikindlustuse liigi tasanduseraldise arvutamismeetodid**

Meetod nr 1

1. Punkti A liiki 14 kuuluvate riskide (edaspidi ”krediidikindlustus”) jaoks loob kindlustusselts tasanduseraldise, kust makstakse kõik selles liigis majandusaasta jooksul tekkivad kindlustustehnilised kahjumid.

2. Selline eraldis saab igal majandusaastal 75 % kogu krediidikindlustustegevusest tekkinud kindlustustehnilisest kasumist, sõltuvalt piirist, mis on 12 % netokindlustusmaksetest või sissemaksetest, kuni eraldis on kasvanud 150 %ni eelmise viie majandusaasta jooksul saadud suurimast netokindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastasest summast.

Meetod nr 2

1. Punkti A liigis 14 loetletud riskide (edaspidi ”krediidikindlustus”) jaoks loob kindlustusselts tasanduseraldise, kust makstakse kogu selles liigis majandusaasta jooksul tekkiv kindlustustehniline kahjum.

2. Tasanduseraldise miinimumsumma on 134 % viimase viie aasta jooksul saadud kindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastasest keskmisest pärast väljamineva edasikindlustuse lahutamist ja sissetulevate edasikindlustuste liitmist.

3. Selline eraldis saab igal järjestikusel majandusaastal 75 % kogu selles liigis tekkivast kindlustustehnilisest kasumist, kuni eraldis on vähemalt võrdne vastavalt punktile 2 arvutatud miinimumiga.

4. Liikmesriigid võivad ette näha erieeskirjad käesolevas direktiivis sätestatud miinimumsummasid ületava eraldise summa ja/või iga-aastase maksu summa arvutamiseks.

Meetod nr 3

1. Punkti A liigi 14 (edaspidi ”krediidikindlustus”) jaoks luuakse tasanduseraldis iga selle kindlustusliigi majandusaasta keskmisest kõrgema kahjusuhte katmiseks.

2. Tasanduseraldis arvutatakse edaspidi esitatud meetodil.

   Kõik arvutused tehakse kindlustaja enda arvel olevate tulude ja kuludega.

   Iga majandusaasta kohta pannakse nõuete puudujäägile vastav summa tasanduseraldisse, kuni see on kasvanud või uuesti kasvanud vajaliku summani.

   Nõuete puudujäägiks loetakse see, kui majandusaasta kahjusuhe on madalam kui võrdlusperioodi keskmine kahjusuhe. Nõuete puudujäägile vastav summa saadakse nende kahe suhte vahe korrutamisel majandusaastal teenitud kindlustusmaksetega.

   Nõutav summa võrdub võrdlusperioodi kahjusuhte kuuekordse standardhälbega keskmisest kahjusuhtest, mis korrutatakse majandusaastal teenitud kindlustusmaksetega.

   Kui mõne majandusaasta nõuded selle ületavad, võetakse neile vastav summa tasanduseraldisest. Nõuded loetakse seda ületavateks, kui majandusaasta kahjusuhe on kõrgem kui keskmine kahjusuhe. Nõuete ülejäägile vastav summa saadakse nende kahe suhte vahe korrutamisel majandusaastal teenitud kindlustusmaksetega.

   Nõuete suurusest olenemata pannakse esmalt 3,5 % tasanduseraldise nõutavast summast igal majandusaastal eraldisse, kuni saadakse või taastatakse selle nõutav summa.

   Võrdlusperioodi pikkus ei ole lühem kui 15 aastat ega pikem kui 30 aastat. Kui võrdlusperioodil kindlustuskahjumit ei täheldata, ei ole tasanduseraldist vaja moodustada.

   Tasanduseraldise nõutavat summat ja sellest võetavat summat võib vähendada, kui võrdlusperioodi keskmine kindlustuskahjum ja kulude määr näitavad, et kindlustusmaksed sisaldavad kindlusvaru.

▼**M3**

Meetod nr 4

1. Punkti A liigi 14 (edaspidi ”krediidikindlustus”) jaoks luuakse tasanduseraldis iga selle kindlustusliigi majandusaasta keskmisest suurema kindlustuskahjumi katmiseks.

2. Tasanduseraldis arvutatakse edaspidi esitatud meetodil.

   Kõik arvutused tehakse kindlustaja enda arvel olevate tulude ja kuludega.

   Iga majandusaasta kohta pannakse nõuete puudujäägile vastav summa tasanduseraldisse, kuni see on kasvanud suurima nõutava summani.

   Nõuete puudujäägiks loetakse see, kui majandusaasta kahjusuhe on madalam kui võrdlusperioodi keskmine kahjusuhe. Nõuete puudujäägile vastav summa saadakse nende kahe suhte vahe korrutamisel majandusaastal teenitud kindlustusmaksetega.

   Suurim nõutav summa võrdub võrdlusperioodi kahjusuhte kuuekordse standardhälbega keskmisest kahjusuhtest, mis korrutatakse majandusaastal teenitud kindlustusmaksetega.

   Kui mõne majandusaasta nõuded selle ületavad, võetakse neile vastav summa tasanduseraldisest, kuni see kahaneb minimaalse nõutava summani. Nõuded loetakse seda ületavateks, kui majandusaasta kahjusuhe on kõrgem kui keskmine kahjusuhe. Nõuete ülejäägile vastav summa saadakse nende kahe suhte vahe korrutamisel majandusaastal teenitud kindlustusmaksetega.

   Väikseim nõutav summa võrdub võrdlusperioodi kahjusuhte kolmekordse standardhälbega keskmisest kahjusuhtest, mis korrutatakse majandusaastal teenitud kindlustusmaksetega.

   Võrdlusperioodi pikkus ei ole lühem kui 15 aastat ega pikem kui 30 aastat. Kui võrdlusperioodil kindlustuskahjumit ei täheldata, ei ole tasanduseraldist vaja moodustada.

   Nii tasanduseraldise nõutavat summat kui sellesse pandavat summat või sellest võetavat summat võib vähendada, kui võrdlusperioodi keskmine kahjusuhe seoses kulude suhtega näitab, et kindlustusmaksed sisaldavad kindlusvaru ja see kindlusvaru on suurem kui poolteisekordne kahjusuhte standardhälve võrdlusperioodil. Sellisel juhul korrutatakse kõnealused summad tulemusega või pooleteisekordse standardhälbe ja kindlusvaru jagatisega.